

CIA. PEPA PLANA PRESENTA

El rebel, afirmava Albert Camus, és un home que diu no. El pallasso, en canvi, és un insurgent, un home perplexe que es dedica a pertorbar l'ordre bombardejant el món amb preguntes. Preguntes impertinents, no cal dir-ho, i a la vegada insidiosament pertinents.

En aquest espectacle, la Pepa Plana és una pallassa rapsoda, perplexe, coqueta i un xic bacona, que ens proposa un recorregut a través de la poesia universal i contribueix a augmentar el nivell de pertorbació atmosfèrica amb uns quants interrogants: com és la vida sexual dels xinesos?. Hi hauria tantes vaques cegues en aquest món si el sistema educatiu no tingués tantes deficiències?. És el senyor poeta un criminal irresponsable i insensible a les tribulacions de les seves criatures?.

A mi m'agrada molt la poesia diu la Pepa tres segons abans de "ficar-se a dintre" del primer poema armada fins les dents de preguntes.

Tremola, Maragall!!!! Tremola, Racine!!!

Mercedes Abad

És el primer espectacle de la pallassa Pepa Plana. Estrenat l'any 1998 amb un gran èxit de crítica i públic, fa 8 mesos de temporada a la Sala Muntaner de Barcelona i una gira per tot l'estat espanyol de més de 200 funcions i encara segueix en cartell.

De Pe a Pa, dirigit per Joan Busquets, va significar la irrupció de la pallassa Pepa Plana, una de les primeres dones que es va atrevir a posar-se un nas vermell, a l'escena catalana. A més, l'espectacle va rebre el Premi FAD-Sebastia Gasch Aplaudent a l'any 1999.

Integrat per una sèrie de números que comencen per una memorable e hilarant paròdia de La Vaca Cega, el poema de Joan Maragall, a De Pe a Pa, Pepa Plana fa de poeta i rapsoda, irreverent, però plena de humanitat. Ens explica una història xinesa, dialoga amb una patata i ens demostra com de cruel pot arribar a ser l'existència de les persones

Fitxa Artística

Pallassa

I-luminació

Sò

Regidor

Vestuari

Teles

Atretzzo

Fotografia

Disseny gràfic

Coreografia

Producció

Dramatúrgia

Pepa Plana

Traducció

Direcció

Pepa Plana

Jordi Llongueras

Xavier Corner

Oriol Blanchar

Lola Coll

Enriqueta Freixenet

Toni Dasquens y

Roser Carix

Joan Sánchez

Àlvar Ardévol

Adolfo Colmenares

La Vaca Flaca

Pepa Plana y Joan

Busquets

Gemma Gimeno

Joan Busquets

Trajectòria Companyia

Pepa Plana, actriu i pallassa catalana, nascuda a Valls, Tarragona, el 2 de maig de 1965, és un referent nacional en el gènere per la qualitat dels seus espectacles i per la seva contribució en la visualització de les pallasses, destacant com una de les figures europees.

Pepa Plana és una de les poques pallasses nacionals que provenen del món de la interpretació. Llicenciada a l'Institut del Teatre de Barcelona l'any 1989, que després dels seus primers passos va fundar la companyia Preterit Perfecte amb la que varen crear i girar tres espectacles. També va participar en col·laboracions més exòtiques com la companyia turca Sandimay.

I no va ser fins al 1998 que va donar el pas definitiu a crear la seva pròpia companyia amb una clara intenció de fer teatre de pallassos pensats per a un públic adult i es així com estrena l'espectacle "De Pe a Pa", a la Fira de Tàrrega, que després va portar a la Sala Muntaner de Barcelona on es va mantenir vuit mesos en cartell.

L'any 2000, presenta al IXè Festival de Pallassos de Cornellà l'espectacle "Giulietta" amb el que torna a la Sala Muntaner per fer-hi temporada. Amb tots dos espectacles ha recollit varis premis a més de molt bones crítiques.

Es a la Fira de Tàrrega 2004 que presenta el tercer espectacle, "Hatzàrdia", estrenat al Teatre Fortuny de Reus en el marc de la Fira de Circ-Trapezi 04. Es el primer cop que juga amb un codi no verbal. L'atzar" estrenat al Teatre Tantarantana BCN al Novembre Vaca del 2004, es un espectacle inspirat en "l'Hatzàrdia", de format més reduït tècnicament per així poder viatjar més fàcilment i representar-lo en espais més acollidors.

I al gener del 2010 estrena "Penèlope", també sense text, en el marc del Festival Pallassodrom de Vila-seca i comença a girar fent temporada a la Sala Muntaner durant cinc setmanes a l'abril i maig del 2010. Tots aquests espectacles segueixen en cartell.

Amb "Èxode"(2011), per primer cop comparteix escena amb dos altres reconeguts pallassos, Joan Montanyès 'Monti' i Joan Valentí 'Nan', per tal d'explicar la duresa de les grans migracions per motius polítics i econòmics.

l el 2012, inicia una nova etapa de la mà del Cirque du Soleil, amb la creació i gira del espectacle “Amaluna” de la prestigiosa companyia Quebequesa.

l amb “Despistats” (2014) conjuntament amb en Toti Toronell, comença amb els espectacles de teatre de carrer per obrir una altra finestra per guaitar el món.

Juntament amb el reconeixement del públic, també li han atorgat nombrosos guardons, on destacariem el **Premi Nacional de Cultura 2014** atorgat per de la Generalitat de Catalunya.

Tot això ha fet que Pepa Plana sigui la pallassa catalana més reconeguda i que el seu camí hagi servit per obrir un nou mercat en el panorama teatral de l'estat, i que cada nou projecte s'esperí amb expectació.

Pepa Plana ha estat també la directora artística del Festival Internacional de Pallasses d'Andorra, absolut referent del gènere, de caràcter bianual, des de la primera edició, el 2001 fins a la última el 2009.

Reconeixaments

- **Premi Nacional de Cultura de la Generalitat de Catalunya.**
- Premi “Pallasso de l'any” 2013 de la Fira del Clown de Vilanova de la Muga
- Premi Sabatot Alegre, 9a Setmana del Pallasso, Castellar Vallès, **PENÈLOPE**
- Premi del Públic a la Gala dels Premis de la Revista Zirkolika, per **PENÈLOPE**
- Premi ARC 2004 en la categoria de circ per l'espectacle **GIULIETTA**
- Menció Honorífica al IXè Festival de Pallassos de Cornellà, per **GIULIETTA**
- Premi Aplaudent FAD 1999, per l'espectacle **DE PE A PA**

Altres produccions

Del 2006 al 2008, participa a la producció **“La història del Petit Sastre”** de l'**Orquestra de Cambra de Granollers**, en la que la Pepa explica el conte dels Germans Grimm, amb l'acompanyament de l'orquestra dirigida per a en Francesc Guillén i amb la direcció escènica de Pep Bou

“Un Tramvia anomenat Desig”. Aquesta producció de l'**Escena Nacional d'Andorra 2008**, suposa una revisió del clàssic de Tennessee Williams amb una nova mirada al personatge de la “Blanche”, que la Pepa interpreta amb tot el seu bagatge de pallsa. Estrenat al Teatre Comunal d'Andorra la Vella al novembre del 2008, fa temporada a Barcelona el següent gener i després la gira per Catalunya la temporada 2009/2010.

La premsa ha dit

Segurament Joan Maragall no imaginó jamás que uno de sus poemas más conocidos, *La Vaca cega*, provocaría un día un banquete colectivo de carcajadas.

Belen Ginart, El País, 14 juny 1998

Es un xou ple d'humor i d'ironia, plenament encertat en molts moments. El gestos i les mirades es parapeten en el nas vermell que ella llueix sempre; i el public riu obertament. A més a més del gag, la pallassa transmet molta humanitat.

Gonzalo Pérez de Olaguer, El Periódico, 22 desembre 1998

Actriz suprema, versátil y capaz de arrancar de cuajo un tropel de risas brutas y sinceras. Caracajadas al reconocer el absurdo que retrata y parodia.

Javier García Sanchez, El Mundo, 7 desembre 1998

Entre risa y risa, te las va clavando. Recita poesía a su manera, explica sus experiencias a un público atento y divertido que espera cualquier cosa de una payasa como Pepa Plana que ayer demostró su gran talento.

Josep María Marsal, Diari de Tarragona, 12 novembre 1999

Pepa Plana, payasa catalana y universal, maestra de técnica y género, es una actriz inmensa. De Pe a Pa, del que ya se cumple un década de permanencia, es una revisión gamberra y lúcida de algunas de las corrientes poéticas más influyentes del siglo pasado, escrita en el aire con ese catálogo de gestos y expresiones que Pepa Plana domina como nadie. Un regalo para los sentidos.

Alfonso Arribas, El Norte de Castilla, 27 de Enero 2008

Pepa Plana és una pallassa trapella, i en tan sols cinc minuts deixa ben clar que la seva intenció és anar més enllà de l'humor innocent i, amb armes de clown, mostrar una cara picant i tremendament divertida. De Pe a Pa va de poesia. Però no us espanteu per rimes i mots complexos. No cal que intenteu resistir-vos-hi. La Pepa Plana us desmuntarà de riure.

Pep Barbany, Time Out Barcelona, 18 abril 2008

Un sobresaliente espectáculo, divertido, inteligente, bien concebido, magníficamente interpretado y sobre todo lleno de humanidad. No hay nada más humano que las emociones y un payaso es alguien que navega a través de ellas para comunicarnos cosas. No dejen de disfrutarlo.

Joaquín Melguizo, Heraldo de Aragón, 25 Mayo 2008